

Adevarul - 15 iunie 2009

Alba Iulia: Rămășițele unui partizan anticomunist, căutate în satul Mușca din Apuseni

Căutările prin arhivele securității continuă să scoată la iveală victime ale regimului comunist. Rămășițele pământești ale lui Alexandru Macavei, un partizan anticomunist împușcat de fosta securitate, îngropat în localitatea Mușca din județul Alba, au fost căutate în cursul acestei zile, la cererea familiei, respectiv a soției Rozalia Regina Macavei și a norei Suzana Macavei.

Potrivit datelor furnizate de Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România (IICCR), Alexandru Macavei s-a născut la 10 iulie 1915, în comuna Bucium-Muntari din județul Alba și provenea dintr-o veche familie descendentă a fruntașului P.N.Ț. Ștefan Cicio-Pop.

Sub ochiul vigilanț al securității

Conform informațiilor din arhiva fostei securități, Alexandru Macavei a fost absolvent al Academiei Comerciale, fost membru P.N.Ț. și sublocotenent în armată, deblocat în 1946. S-a retras la Roșia Montană, unde a deschis un restaurant. Moștenise împreună cu frații săi o mină de aur și o instalație mecanică de măcinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost toate naționalizate de regimul comunist. Au fost urmăriți de autorități pentru deținere de aur și pentru propagandă împotriva Guvernului și Partidului Comunist.

La 22 decembrie 1948 a participat la atacul asupra Percepției din Teiuș împreună cu ceilalți membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija. La 4 martie 1949 a reușit să scape din atacul Securității desfășurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare.

Hăituit de securiști s-a sinucis

Împreună cu fratele sau Traian, a mai rezistat câteva luni ascuns în pădurile din zonă. La 30 iulie 1949, în urma unei trădări, au fost încercuiți de Securitate într-o șură de la marginea satului Mușca, comuna Lupșa. A urmat o luptă cu mai multe cadre de securitate și miliție, amândoi fiind răniți, însă au reușit să scape. Potrivit unui Raport al Securității din Turda, Alexandru Macavei ar fi scăpat din acțiune „cu o rană gravă la cap în partea stângă, rană primită în grajd” și „pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui”, în ziua de 31 iulie.

Din informațiile deținute de Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România, grupa care a acționat la Mușca împotriva lui Alexandru și Traian Macavei a fost alcătuită din două cadre operative de la Securitatea din Turda și din nouă cadre de Miliție care au acționat la ordinul direct al căpitanului Kóvaci Mihai, care atunci deținea funcția de șef al Serviciului Județean al Securității Poporului Turda.

Demersul de exhumare a lui Alexandru Macavei s-a făcut în conformitate cu atribuțiile Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România, unul din obiectivele importante ale investigațiilor întreprinse de instituția amintită fiind acela de a identifica locurile unde sunt înhumate victime ale regimului comunist, care, fără a fi judecate, au fost omorâte de către Securitate.

Cazul partizanului anticomunist Alexandru Macavei, a fost identificat în urma cercetărilor făcute în arhivă și pe teren, inclusiv pe baza mărturiilor unor persoane contemporane cu evenimentele amintite în cauză.

<http://www.adevarul.ro/articole/alba-iulia-un-partizan-anticomunist-exhumat-la-lupsa.html>

Adevărul – 16 iunie 2009

Alba Iulia: UPDATE Căutările osemintelor partizanului Alexandru Macavei continuă în satul Mușca

Căutările rămășițelor pământești ale luptătorului anticomunist Alexandru Macavei continuă și astăzi în satul Mușca din Munții Apuseni. La fața locului se află mai mulți reprezentanți ai Institutului pentru Investigarea Crimelor Comunismului în România, printre care și președintele Consiliului Director, Marius Oprea.

Campania de căutare a osemintelor fostului luptător anticomunist Alexandru Macavei a fost suspendată, astăzi după-amiază, de reprezentanții Institutului pentru Investigarea Crimelor Comunismului în România (IICCR). Președintele IICCR, istoricul Marius Oprea, a declarat că se va reveni în zonă în luna septembrie, când se va căuta și mormântul unui alt partizan îngropat în comuna Bistra

Ieri au fost săpate două gropi în zona despre care se știa că a fost îngropat luptătorul anticomunist dar nu s-a găsit nimic. Acțiunea va continua și astăzi iar organizatorii campaniei speră să aibă mai mult noroc.

„Până acum am avut întotdeauna noroc și am găsit ceea ce căutam. Poate că Alexandru Macavei nu vrea să fie găsit și vrea să doarmă somnul de veci în continuare la marginea acestei păduri. Mai încercăm și mâine (astăzi – n. r.), dar dacă nu vom reuși să găsim nimic vom fi obligați să renunțăm. Mai avem de săpat și în alte locuri din țară”, a spus Marius Oprea.

Brad plantat în apropierea mormântului

Alexandru Macavei a fost îngropat la câțiva zeci de metri de un pârâu, locul unde a fost găsit mort de doi copii. Pentru a marca locul, dar și pentru a cinsti memoria eroului, localnicii au plantat un brad în apropierea mormântului. Acum, bradul se înalță falnic la deasupra solului. „Alexandru Macavei era adăpostit într-o șură de pe munte. A fost atacat de un grup de 8 milițieni și doi ofițeri de securitate de la Cîmpeni. În cursul schimburilor de focuri a fost rănit grav la cap, dar a reușit să fugă. A doua zi a fost găsit mort în pârâul din apropiere. Există posibilitatea ca în urma rănirii să fie decis să își ia singur zilele pentru a nu cădea în mâinile securității”, a mai spus Marius Oprea.

Amintirile celui care l-a găsit mort

„Mă plimbam, împreună cu un alt băiat, pe lângă pârau și dintr-o dată am văzut un om întins pe jos. Ne-am apropiat și ne-am dat seama că era mort. Am mers la miliție și am spus ce am găsit. Mai întâi ne-au dat la fiecare câte o bomboană după care ne-au luat la bătaie. De frică nu am mai venit să vedem ce s-a întâmplat”, a mărturisit Traian Fonoage, în vîrstă de 73 de ani. Atunci când l-a găsit pe Alexandru Macavei avea 13 ani. Cadavrul acestuia a fost lăsat trei zile în locul în care a decedat. Securitatea a vrut să dea, astfel, o lecție tuturor.

<http://www.adevarul.ro/rss/articol/alba-iulia-cautarile-osemintelor-partizanului-alexandru-macavei-continua-in-satul-musca.html>

Evenimentul Zilei – 16 iunie 2009

Partizanul din Roșia Montană, greu de găsit

Osemintele partizanului anticomunist Alexandru Macavei nu au fost găsite, de-a lungul celor două zile de săpături efectuate de specialiștii Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România (IICCR) în satul Mușca, comuna Lupșa.

Reprezentanții IICCR s-au văzut nevoiți să renunțe azi, pentru a putea ajunge în timp util la cealaltă căutare programată în această perioadă, în Banat. Reprezentantul IICCR, istoricul Gheorghe Petrov, a precizat că săpăturile de la Mușca vor fi reluate la începutul lunii septembrie, însă atunci va fi solicitat și ajutorul jandarmilor, deoarece este nevoie de forțe suplimentare.

„Acum trebuie să ne retragem. Din păcate nu am găsit nimic, nici măcar o urmă de groapă, deși am săpat foarte mult. Dar nu renunțăm. Revenim, cel mai probabil, la începutul lui septembrie și cerem și ajutorul statului, al jandarmilor, pentru că avem o suprafață mare de cercetat”, a declarat Gheorghe Petrov.

Locul unde sunt căutate osemintele lui Alexandru Macavei a fost indicat de un localnic, proprietarul suprafeței de teren, care a și plantat un brad în apropiere în amintirea luptătorului anticomunist. Bărbatul a decedat însă la sfârșitul anului trecut și nu a mai putut fi de față la căutările din aceste zile. „El ne-a precizat locația aproximativă. Au fost și alți localnici care au confirmat”, a spus istoricul. Acesta a precizat că terenul a fost afectat și de o alunecare de teren, în anii '70, dar că nu crede că aceasta a avut influențe foarte mari, deoarece nu a fost de amploare.

„Stăteau ascunși prin galerii de nu putea Securitatea să-i scoată”

Frații Macavei au rămas în memoria localnicilor din Bucium și Roșia Montană. Cei mai bătrâni dintre aceștia au fost intervievați de istoricul Marius Cristea, de la Muzeul Național al Unirii din Alba Iulia. Detaliile despre viața lor sunt păstrate în memorie destul de contradictoriu, însă toți știu cum a fost împușcat Alexandru Macavei, iar amintirea lui este sensibilă și astăzi în zonă.

„Păi, aci o fost frații Macavei. Ei nu aveau mine, dar cumpărau aur de la mineri. Or stat ascunși prin peșteri și păduri ani de zile. Pe urmă i-or pușcat. Mai era unu' de la Mușca, foarte puternic. Stătea ascuns aici, da' l-or pușcat și pe el. O mai fost unu' de aicea, care avea mai mulți oameni lângă el. Îl chema Nonea. O fost un om solid, de aproape doi metri înălțime și vreo 120 de kilograme. Stăteau ascunși prin galerii de nu putea Securitatea să-i scoată. Veneau și prin Roșia, unde aveau prieteni și primeau demâncare. Mi-o povestit tata cum l-o prins pe unu'. Mergea noaptea acasă după ce urmărea terenul. Mergea la nevastă, mânca, lua merinde și se ducea înapoi în pădure. O dată l-or pândit cu trupe mari de jandarmi. Numa' pușcat l-or prins. O sărit pe geam să fugă în pădure da' l-or pușcat. Era sânge de român adevărat!”, povestește Constantin David, din Roșia Montană.

„Au fost niște români adevărați”

Și un alt localnic își amintește despre felul în care au fost urmăriți frații Macavei. „La mijloc o fost o prostie! Ei nu aveau mine. Au fost niște români adevărați! Ei cumpărau aur de la oameni, da' îl plăteau bine. Unu' o fost chestor de poliție în București, Niculiță și Sandu o fost locotenent și fratele lor, Trăian o fost sergent major. Or avut avere bună, acolo la buciurmani”, a povestit Francisc Ciura, din Roșia Montană, născut în 1932.

El a declarat că i-a cunoscut pe frații Macavei. „Chiar foarte bine! Erau alți cămătari cu aur care or avut dușmănie pe ei, i-or părât și o vint jândarii pe ei. Era unu' Moraru și unu' Bunea. Or vint cu pistolu' și io arestat muierea Nicului. O scos-o din jändärmărie afară și o mers să-i aresteze. Or fugit și s-or făcut partizani. Tăt pe aci or stat. Într-o noapte, Alisandru, că o avut aci și copii și nevastă, o văint aici, s-o întâlnit cu unuă care l-o denunțat. Noaptea o văint o grămadă de milițieni, vro 40, peste ei. Când să iasă, la ușă erau doi aghiotanți din Abrud, care erau mai a dracului ca alții. O tras cu pistoluă și i-o omorât pe amândoi. O mai fost un militar în termen, daă n-o vrut să-l omoare, numaă l-o pușcat în mână. O plecat și nici în zi de azi nu se știe, nu poate dovedi nime ce s-o întâmplat cu ei, unde o murit, ce-o făcut cu ei! Acolo la Mușca o găsit un cadavru, daă n-or putut spune dacă era el sau nu. De aici, mulți oameni or suferit din cauza lor că le-o dus mâncare. Or făcut la Canal tăt câte cinci ani de pușcărie. l-o condamnat pentru ei. O fost români buni. O fost români foarte buni! Care o ținut la țara noastră. Nu se mai știe nimic de ei!”, a mai povestit Francisc Ciura.

Reparație morală

Potrivit istoricului Gheorghe Petrov, toți frații Macavei au avut o soartă crudă. Au fost opt frați, patru băieți și patru fete. Cel de-al treilea frate, Nicolae, a fost și el împușcat, celălalt, Viorel a fost dus să muncească la construirea Canalului Dunăre – Marea Neagră, iar fetele au ajuns prin pușcării, iar averea le-a fost confiscată.

Gheorghe Petrov a precizat că la acțiunea de la Mușca au participat 8 angajați ai IICCR și mai mulți localnici „puși la dispoziție” de Primăria Lupșa, pentru a ajuta la săpături. Toată acțiunea este filmată de o echipă de televiziune franceză. „Este vorba în primul rând de o reparație morală. Încercăm să facem o reparație pe care n-au făcut-o alții. În 1990, trebuia începută o

campanie pentru a fi cercetate aceste cazuri, iar cei vinovați să fie condamnați. Mulți dintre ei au murit de atunci. Dar au fost mii de oameni executați pe dealurile și munții patriei fără judecată”, a mai spus Gheorghe Petrov.

HĂITUIT

Povestea unui condamnat

Alexandru Macavei a murit la 31 iulie 1949, după ce a fost împușcat de Securitate. Împlinise de curând 34 de ani. Potrivit datelor puse la dispoziție de reprezentanții IICCR, el provenea dintr-o veche familie românească din Apuseni, descendentă a fruntașului P.N.Ț. Ștefan Cicio-Pop. A absolvit Academia Comercială și a fost membru P.N.Ț. și sublocotenent în armată, până în 1946. Deși erau opt frați, familia era una bogată, care deținea un restaurant în Roșia Montană și, se pare că și o mină de aur și o instalație mecanică de măcinare a minereului aurifer.

Au fost urmăriți de autorități pentru deținere de aur și pentru propagandă împotriva Guvernului și Partidului Comunist, iar averea le-a fost confiscată. În iulie 1948, s-a încercat arestarea lui și a fraților săi, Nicolae și Traian. Au reușit să fugă după ce au rănit patru jandarmi. Câteva luni mai târziu, în timp ce se întorcea acasă, Alexandru Macavei a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost împușcați mortal în urma unui schimb de focuri. Pentru această faptă, Alexandru a fost condamnat în lipsă de Judecătoria din Deva la o pedeapsă de 20 de ani muncă silnică. La 4 martie 1949 a reușit să scape din atacul Securității, desfășurat asupra taberei grupului condus de maiorul Nicolae Dabija, de pe Muntele Mare.

Istoricul Gheorghe Petrov a povestit că Alexandru Macavei și fratele său, Traian, au mai rezistat câteva luni ascuns în pădurile din zonă, fiind susținuți de mai multe familii, mulți dintre membrii acestora făcând ulterior pușcărie pentru că i-au ajutat. În urma unei trădări, au fost încercuiți de Securitate într-o șură de la marginea satului Mușca. „Nouă cadre militare și două de Securitate de la Turda au fost acolo. A fost un schimb de focuri îndelungat, cei doi frați fiind răniți. Au reușit să fugă și să ajungă la Pârâul Giurgeștilor”, a povestit Gheorghe Petrov.

Acesta a adăugat că Alexandru Macavei avea o rană puternică la cap, pierduse deja foarte mult sânge, nu mai putea să suporte durerea, nu putea să meargă mai departe și și-a tras un glonț în cap ca să nu fie prins. Fratele lui a scăpat, dar a fost prins după aproximativ două luni.

<http://www.evz.ro/articole/detalii-articol/855318/Partizanu-din-Rosia-Montana-greu-de-gasit>

Ziua – 15 iunie 2009

Alba: A început acțiunea de cautare a osemintelor aparținând unui partizan împușcat de Securitate în 1949

Ramasitele pamantesti ale unui partizan împușcat de Securitate în 1949 în Munții Apuseni sunt cautate, începând de luni, la cererea familiei, în locul în care se presupune că acesta a fost îngropat, în satul Musca, din comuna Lupsa. În baza unei solicitări primite din partea soției și a

norei lui Alexandru Macavei, Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului in Romania (IICCR) a demarat procedurile de exhumare a ramasitelor pamantesti ale acestuia, anunta, luni, Agerpres.

Actiunea de depistare si de identificare a ramasitelor lui Macavei este ingreunata deoarece cadavrul ar fi intr-o zona in care a avut loc si o alunecare de teren. Dupa mai multe ore de cautari, pana in jurul orei 16.00, actiunea nu s-a soldat cu un succes, dar va continua in cursul serii si in ziua de marti.

Cercetatori de la IICCR, printre care si presedintele Marius Oprea, au stat de vorba cu localnici din Musca, tineri la vremea respectiva, care si-au adus aminte de locul in care Macavei a fost ingropat. De altfel, satenii au plantat, imediat dupa ce acesta a fost ingropat, un brad, atat pentru a marca locul, cat si potrivit unei traditii.

Macavei si fratii sai au fost urmariti de autoritati pentru detinere de aur si pentru propaganda impotriva guvernului si partidului comunist

Alexandru Macavei s-a nascut la 10 iulie 1915, in comuna Bucium-Muntari. Provenea dintr-o veche familie descendenta a lui Stefan Cicio-Pop.

Absolvent al Academiei Comerciale, sublocotenent in armata, a fost deblocat in 1946. S-a retras la Rosia Montana, unde a deschis un restaurant. Mostenise impreuna cu fratii sai o mina de aur si o instalatie mecanica de macinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost nationalizate de regimul comunist.

El si fratii sai au fost urmariti de autoritati pentru detinere de aur si pentru propaganda impotriva guvernului si partidului comunist. La 7 iulie 1948 s-a incercat arestarea lui si a fratilor sai, Nicolae si Traian. Au ripostat si au ranit patru subofiteri de jandarmi. Pentru a nu fi prinsi, au fugit de la domiciliu si s-au ascuns. La 9 octombrie 1948, in timp ce se intorcea acasa, Alexandru a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost impuscati mortal in urma unui schimb de focuri. Pentru aceasta fapta, a fost condamnat in contumacie de Judecatoria din Deva la o pedeapsa de 20 de ani de munca zilnica.

La 22 decembrie 1948, a participat la atacul asupra Perceptiei din Teius, impreuna cu ceilalti membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija. La 4 martie 1949 a reusit sa scape din atacul Securitatii desfasurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare. Impreuna cu fratele sau Traian, a mai rezistat cateva luni ascuns in padurile din zona. La 30 iulie 1949, in urma unei tradari, au fost incercuiti de Securitate intr-o sura de la marginea satului Musca. A urmat o lupta cu mai multe cadre de securitate si militie, amandoi fiind raniti, insa au reusit sa scape.

Potrivit unui Raport al Securitatii din Turda, Alexandru Macavei ar fi scapat din actiune "cu o rana grava la cap in partea stanga" si pentru ca nu mai putea suporta durerea s-ar fi impuscat singur. Grupa care a actionat la Musca impotriva lui Alexandru si Traian Macavei a fost alcatuita

din doua cadre operative de la Securitatea din Turda si din noua cadre de Militie, se arata intr-un comunicat dat publicitatii de ICCRR.

<http://www.ziua.ro/news.php?id=30705&data=2009-06-15>

Monitorulab.ro – 16 iunie 2009

Reparatie morala

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului in Romania (IICCR) organizeaza, in aceste zile, in satul Musca, comuna Lupsa, o actiune de cautare si de exhumare a osemintelor partizanului anticomunist Alexandru Macavei, impuscat de Securitate, la 31 iulie 1949. Primele sapaturi in vederea gasirii osemintelor au avut loc ieri, insa fara succes, dar cautarile vor continua si astazi.

Actiunea are loc in baza unei solicitari formulate, catre IICCR, de Rozalia Regina Macavei si Suzana Macavei, sotia si nora lui Alexandru Macavei, in urma careia Institutul a demarat procedurile de exumare a ramasitelor pamintesti ale acestuia.

Cine a fost Alexandru Macavei?

Potrivit datelor puse la dispozitie de reprezentantii IICCR, Alexandru Macavei s-a nascut la 10 iulie 1915, in comuna Bucium-Muntari, din apropiere de Rosia Montana. El provenea dintr-o veche familie romaneasca din Apuseni, descendenta a fruntasului P.N.T. Stefan Cicio-Pop.

A absolvit Academia Comerciala si a fost membru P.N.T. si sublocotenent in armata, pina in 1946. "S-a retras la Rosia Montana, unde a deschis un restaurant. Mostenise impreuna cu fratii sai o mina de aur si o instalatie mecanica de macinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost toate nationalizate de regimul comunist. Au fost urmariti de autoritati pentru detinere de aur si pentru propaganda impotriva Guvernului si Partidului Comunist. La 7 iulie 1948 s-a incercat arestarea lui si a fratilor sai Nicolae si Traian. Au ripostat si au ranit patru subofiteri de jandarmi. Pentru a nu fi prinsi au fugit de la domiciliu si s-au ascuns. La 9 octombrie 1948, in timp ce se intorcea acasa, Alexandru Macavei a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost impuscati mortal in urma unui schimb de focuri. Pentru aceasta fapta, Alexandru a fost condamnat in contumacie de Judecatoria din Deva la o pedeapsa de 20 de ani munca silnica. La 22 decembrie 1948 a participat la atacul asupra Perceptiei din Teius impreuna cu ceilalti membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija. La 4 martie 1949 a reusit sa scape din atacul Securitatii desfasurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare", au precizat reprezentantii IICCR.

Istoricul Gheorghe Petrov a povestit ca Alexandru Macavei si fratele sau, Traian, au mai rezistat citeva luni ascunsi in padurile din zona, fiind sustinuti de mai multe familii, multi dintre membrii acestora facind ulterior puscarie pentru ca i-au ajutat. In urma unei tradari, au fost incercuiti de Securitate intr-o sura de la marginea satului Musca. "Noua cadre militare si doua de securitate de la Turda au fost acolo. A fost un schimb de focuri indelungat, cei doi frati fiind raniti. Au

reusit sa fuga si sa ajunga la Piriul Giurgestilor”, a povestit Gheorge Petrov. Acesta a aratat ca Alexandru Macavei avea o rana puternica la cap, pierduse deja foarte mult sange, nu mai putea sa suporte durerea, nu putea sa mearga mai departe si si-a tras un glot in cap ca sa nu fie prins. Fratele lui a scapat, dar a fost prins dupa aproximativ doua luni.

Soarta cruda

Potrivit istoricului Gheorghe Petrov, toti fratii Macavei au avut o soarta cruda. Au fost opt frati, patru baieti si patru fete. Cel de-al treilea frate, Nicolae, a fost si el impuscat, celalalt, Viorel a fost dus sa munceasca la canal, iar fetele au ajuns prin puscarii, iar averea le-a fost confiscata.

Cind i-a fost descoperit trupul, asupra lui Alexandru Macavei s-a gasit “o carticica de rugaciuni, doua fotografii, sentinta de condamnare la munca silnica pe viata, una arma tip rusesc, un sac merinde tip militar si 38 cartuse, un piaptan de os si una batista. (...) Era imbracat in haine taranesti din regiunea Musca, pantaloni bufanti de lina de casa gri, veston taranesc de lina de culoare gri, in cap una sapca si in picioare bocanci.”

Gheorghe Petrov a precizat ca la actiunea de la Musca participa 8 angajati ai IICCR si mai multi localnici “pusi la dispozitie” de Primaria Lupsa, pentru a ajuta la sapaturi. Toata actiunea este filmata de o echipa de televiziune franceza. Istoricul a mai mentionat ca asteapta ca, in cursul zilei de astazi, sa vina la fata locului si un procuror militar, pentru a investiga cazul, insa a aratat ca nu isi pune prea mari sperante, deoarece colaborarea cu aceste structuri - care ar putea chiar deschide o cercetare penala, chiar daca ar fi vorba despre o condamnare fara executare - nu a fost foarte buna pina acum, la celelalte deshumari realizate in alte locuri din tara.

“Este vorba in primul rind de o reparatie morala. Incercam sa facem o reparatie pe care n-au facut-o altii. In 1990, trebuia inceputa o campanie pentru a fi cercetate aceste cazuri, iar cei vinovati sa fie condamnati. Multi dintre ei au murit de atunci. Dar au fost mii de oameni executati pe dealurile si muntii patriei fara judecata”, a mai spus Gheorghe Petrov.

http://www.monitorulab.ro/cms/site/m_ab/news/reparatie_morala_66609.html

Monitorulab.ro – 17 iunie 2009

Cercetarile vor fi reluate in septembrie

Cercetarile efectuate de Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului in Romania (IICCR) in satul Musca, comuna Lupsa, in vederea gasirii si exhumarii osemintelor partizanului anticomunist Alexandru Macavei, nu s-au soldat cu succes. Reprezentantii IICCR, ajutati de localnici, au sapat in cursul zilelor de luni si marti, fara rezultat si s-au vazut nevoiti sa renunte deocamdata, pentru a putea ajunge in timp util la cealalta cautare programata in aceasta perioada, in Banat.

Reprezentantul IICCR, istoricul Gheorghe Petrov, a precizat ca sapaturile de la Musca vor fi reluate la inceputul lunii septembrie, in sa atunci va fi solicitat si ajutorul jandarmilor, deoarece este nevoie de forte suplimentare. "Acum trebuie sa ne retragem. Din pacate nu am gasit nimic, nici macar o urma de groapa, desi am sapat foarte mult. Dar nu renuntam. Revenim, cel mai probabil, la inceputul lui septembrie si cerem si ajutorul statului, al jandarmilor, pentru ca avem o suprafata mare de cercetat", a declarat Gheorghe Petrov.

El a precizat ca locul unde sint cautate osemintele lui Alexandru Macavei a fost indicat de un localnic, proprietarul locului, care a si plantat un brad in apropiere in amintirea luptatorului anticomunist. Barbatul a decedat in sa la sfirsitul anului trecut si nu a mai putut fi de fata la cautarile din aceste zile. "El ne-a precizat locatia aproximativa. Au fost si alti localnici care au confirmat", a spus istoricul, care a precizat ca terenul a fost afectat si de o alunecare de teren, in anii '70, dar ca nu crede ca aceasta a avut influente foarte mari, deoarece nu a fost de amploare.

In memoria localnicilor

Fratii Macavei au ramas in memoria localnicilor din Bucium si Rosia Montana. Cei mai batrini dintre acestia au fost intervievati de istoricul Marius Cristea, de la Muzeul National al Unirii din Alba Iulia. Detaliile despre viata lor sint pastrate in memorie destul de contradictoriu, in sa toti stiu cum a fost impuscat Alexandru Macavei, iar amintirea lui este sensibila si astazi in zona. "Pai, aci o fost fratii Macavei. Ei nu aveau mine, dar cumparau aur de la mineri. Or stat ascunsi prin pesteri si paduri ani de zile. Pe urma i-or puscat. Mai era unu' de la Musca, foarte puternic. Statea ascuns aici, da' l-or puscat si pe el. O mai fost unu' de aicea, care avea mai multi oameni linga el. Il chema Nonea. O fost un om solid de aproape doi metri inaltime si vreo 120 de kilograme. Stateau ascunsi prin galerii de nu putea securitatea sa-i scoata. Veneau si prin Rosia, unde aveau prieteni si primeau de mincare. Mi-o povestit tata cum l-o prins pe unu'. Mergea noaptea acasa dupa ce urmarea terenul. Mergea la nevasta, minca, lua merinde si se ducea inapoi in padure. O data l-or pindit cu trupe mari de jandarmi. Numa' puscat l-or prins. O sarit pe geam sa fuga in padure da' l-or puscat. Era singe de roman adevarat!", a povestit Constantin David din Rosia Montana.

Si un alt localnic isi aminteste despre felul in care au fost urmariti fratii Macavei. "La mijloc o fost o prostie! Ei nu aveau mine. Au fost niste romani adevarati! Ei cumparau aur de la oameni, da' il plateau bine. Unu' o fost chestor de politie in Bucuresti, Niculita si Sandu o fost locotenent si fratele lor, Traian o fost sergent major. Or avut avere buna, acolo la buciumani", a povestit Francisc Ciura din Rosia Montana, nascut in 1932.

El a declarat ca i-a cunoscut pe fratii Macavei. "Chiar foarte bine! Erau alti camatari cu aur care or avut dusmanie pe ei, i-or parit si o vint jandarii pe ei. Era unu' Moraru si unu' Bunea. Or vint cu pistolu' si io arestat muierea Nicului. O scos-o din jandarmarie afara si o mers sa-i aresteze. Or fugit si s-or facut partizani. Tat pe aci or stat. Intr-o noapte, Alisandru, ca o avut aci si copii si nevasta, o vint aici, s-o intilnit cu unu' care l-o denuntat. Noaptea o vint o gramada de militieni, vro 40, peste ei. Cind sa iasa, la usa erau doi aghiotanti din Abrud, care erau mai a dracului ca

altii. O tras cu pistolu' si i-o omorit pe amindoi. O mai fost un militar in termen, da' n-o vrut sa-l omoare, numa' l-o puscat in mina. O plecat si nici in zi de azi nu se stie, nu poate dovedi nime ce s-o intimplat cu ei, unde o murit, ce-o facut cu ei! Acolo la Musca o gasit un cadavru, da' n-or putut spune daca era el sau nu. De aici, multi oameni or suferit din cauza lor ca le-o dus mincare. Or facut la canal tat cite cinci ani de puscarie. l-o condamnat pentru ei. O fost romani buni. O fost romani foarte buni! Care o tinut la tara noastra. Nu se mai stie nimic de ei!", a mai povestit Francisc Ciura.

Poveste trista

Alexandru Macavei a murit la 31 iulie 1949, dupa ce a fost impuscat de Securitate. Implinise de curind 34 de ani. Potrivit datelor puse la dispozitie de reprezentantii IICCR, el provenea dintr-o veche familie romaneasca din Apuseni, descendenta a fruntasului P.N.T. Stefan Cicio-Pop. A absolvit Academia Comerciala si a fost membru P.N.T. si sublocotenent in armata, pina in 1946. Pentru ca a impuscat mortal doi jandarmi, el a fost condamnat in lipsa de Judecatoria din Deva la o pedeapsa de 20 de ani munca silnica. La 4 martie 1949 a reusit sa scape din atacul Securitatii desfasurat asupra taberei grupului condus de maiorul Nicolae Dabija de pe Muntele Mare.

Istoricul Gheorghe Petrov a povesti ca Alexandru Macavei si fratele sau, Traian, au mai rezistat citeva luni ascunsi in padurile din zona, fiind sustinuti de mai multe familii, multi dintre membrii acestora facind ulterior puscarie pentru ca i-au ajutat. In urma unei tradari, au fost incercuiti de Securitate intr-o sura de la marginea satului Musca. "Noua cadre militare si doua de securitate de la Turda au fost acolo. A fost un schimb de focuri indelungat, cei doi frati fiind raniti. Au reusit sa fuga si sa ajunga la Piriul Giurgestilor", a povestit Gheorge Petrov. Acesta a aratat ca Alexandru Macavei avea o rana puternica la cap, pieduse deja foarte mult singe, nu mai putea sa suporte durerea, nu putea sa mearga mai departe si si-a tras un glot in cap ca sa nu fie prins. Fratele lui a scapat, dar a fost prins dupa aproximativ doua luni.

http://www.monitorulab.ro/cms/site/m_ab/news/cercetarile_vor_fi_reluate_in_septembrie_6_6703.html

Ziua - 16 iunie 2009

EVENIMENT. Împuşcat de securiştii din Turda, căutat după 50 de ani

Cadavrul unui bărbat ucis de ofiţeri de securitate din Turda în 1949 este căutat, începând de ieri, de o echipă de cercetători de la Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din România (IICCR).

Este vorba de Alexandru Macavei, care a format un grup de luptă anticomunist împreună cu fraţii săi, în anii '40. Documentele de arhivă adunate de specialiştii IICCR arată că Alexandru Macavei s-a născut la 10 iulie 1915, în comuna Bucium-Muntari din judeţul Alba. Macavei a absolvit Academia Comercială, fiind ulterior membru PNT şi sublocotenent în armată. Bărbatul s-a retras la Roşia Montană, unde a deschis un restaurant după ce moştenise împreună cu fraţii

săi o mină de aur și o instalație mecanică de măcinare a minereului aurifer, prima din Apuseni, potrivit Mediafax. Acestea au fost însă, ulterior, naționalizate de regimul comunist.

Prima încercare de arestare a lui Macavei și a fraților săi Nicolae și Traian a avut loc în 7 iulie 1948. El a fost prins însă abia peste un an, în 30 iulie 1949, în urma unei trădări. Potrivit unui Raport al Securității din Turda, Alexandru Macavei ar fi scăpat din acțiune "cu o rană gravă la cap" și "pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui" în ziua de 31 iulie.

ICCR a stabilit însă că bărbatul a fost ucis în urma confruntării cu Securitatea; cadavrul acestuia a fost găsit în 1 august 1949, iar ulterior îngropat de un grup de localnici în zona "Părăul Girgeștilor" din satul Mușca.

Din informațiile pe care le deține ICCR, grupa care a acționat la Mușca împotriva lui Alexandru și Traian Macavei a fost alcătuită din două cadre operative de la Securitatea din Turda, sublocotenentii Florea Sabău și Vasile Popa, precum și din nouă cadre de Miliție. Toți aceștia au acționat la ordinul direct al căpitanului Kóvaci Mihai, care atunci deținea funcția de șef al Serviciului Județean al Securității Poporului Turda, potrivit IICCR.

<http://www.ziuacluj.ro/action/article?ID=26272>

Ziua de Cluj – 16 iunie 2009

EVENIMENT. Au renunțat să-l mai caute pe luptătorul anticomunist ucis de ofițerii Securității din Turda

Echipa de cercetători de la Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din România (IICCR) venită în județul Alba pentru exhumarea unui fost luptător anticomunist, a renunțat astăzi la acțiune, după ce nu a găsit rămășițele acestuia timp de două zile.

Echipa a început ieri dimineață procedurile de exhumare a rămășițelor lui Alexandru Macavei din satul Mușca, comuna Lupșa, bărbatul fiind ucis de ofițeri ai Securității din Turda în 1949.

Arheologul Gheorghe Petrov, membru al echipei de cercetători, a declarat astăzi corespondentului Mediafax că s-a decis oprirea căutărilor după două zile în care nu s-au găsit indicii noi privind locul unde ar putea fi îngropat fostul luptător. Petrov a spus că echipa de cercetare a fost nevoită să întrerupă săpăturile pentru că în zilele următoare are programată o altă operațiune de exhumare într-o localitate din Banat.

Potrivit sursei citate, o nouă acțiune de exhumare a rămășițelor lui Alexandru Macavei ar putea fi organizată la Mușca în toamna acestui an, după ce vor fi strânse noi informații și vor fi căutați alți martori din acea perioadă, care se află în viață.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din România a decis exhumarea fostului luptător anticomunist la solicitarea familiei acestuia.

<http://www.ziudeci.ro/action/article?ID=26294>

Ziua de Cluj – 26 august 2009

EVENIMENT. Ucis de un securist din Turda, deshumat mâine

Rămășițele pământești ale unui jandarm, fost primar în perioada guvernării legionare într-o comună de pe valea Arieșului, împușcat de de un cadru operativ de la Securitatea din Turda în toamna lui 1949, vor fi exhumate în cadrul unei acțiuni care va avea loc mâine și vineri în locul identificat că ar fi fost înmormântat, în localitatea Sălciua.

Experții Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România au organizat în urmă cu două luni, în județul Alba, o altă acțiune de depistare și identificare a rămășițelor pământești ale unui partizan împușcat de securitate, tot în 1949 și tot pe valea Arieșului, soldată însă cu un eșec. Atunci, cercetătorii au suspendat acțiunea după două zile de căutări zadarnice în zona din satul Mușca în care existau indicii că a fost îngropat Alexandru Macavei.

Potrivit unui comunicat dat publicității astăzi, experții IICCR au identificat locul în care a fost înhumat Andrei Meșter, împușcat de Securitate pe 20 octombrie 1948, și care se află în Sălciua, pe o coastă de deal, terenul aflându-se atunci în proprietatea familiei defunctului. Andrei Meșter a fost jandarm în perioada interbelică în comuna Sălciua, din județul Alba, unde a cunoscut-o și pe soția sa.

Andrei Meșter ar fi fost membru al Mișcării Legionare, fiind chiar primarul comunei Sălciua în scurta perioadă a guvernării legionare, potrivit IICCR.

După instaurarea comunismului s-a împotrivit noului regim, devenind o persoană incomodă, care trebuia redusă la tăcere. Fiind urmărit de autorități, la începutul anului 1948 și-a părăsit domiciliul și a devenit fugar în Munții Trascăului. Se cunoaște că pentru o vreme și-a găsit adăpost în satul Valea Poienii, situat nu departe de Sălciua, de unde a și fost capturat și arestat în vara lui 1948.

Securitatea l-a făcut responsabil de conducerea unei așa-zise bande de partizani, care în realitate nu a existat, arată IICCR.

După arestare, Andrei Meșter ar fi fost reținut în arestul Securității din Turda vreme de aproximativ trei luni, timp în care a fost supus anchetelor și torturii.

În dimineața de 20 octombrie 1948, care era zi de târg la Sălciua, a fost scos din arest și transportat cu mașina Securității pe Valea Arieșului până la podul de cale ferată care traversează pârâul Harâncului, loc ce marchează convențional, pe șosea, hotarul dintre

comunele Poșaga și Sălciua. Conform unei mărturii scrise care provine de la un martor ocular, după ce a fost debarcat din mașină, Andrei Meșter, încătușat fiind, a fost însoțit de două persoane care aveau fiecare câte un pistol mitralieră. La un moment dat, unul dintre însoțitori a executat o rafală scurtă din apropiere și pe la spate, împușcându-l mortal pe Meșter, cadavrul acestuia prăvălindu-se în șanțul drumului. Ulterior, cei doi l-au acoperit superficial cu frunze uscate.

Autoritățile au permis familiei ridicarea și îngroparea cadavrului abia după mai bine de o săptămână.

<http://www.ziudeci.ro/action/article?ID=29779>

Napoca News – 14 iunie 2009

Marius Oprea și IICCR continuă vânătoarea de securiști la Turda

Așa cum ne-a obișnuit în ultima vreme, istoricul Marius Oprea, directorul IICCR, continuă acțiunile de dezhumare a partizanilor anticomuniști din anii 50 uciși bestial de agenții Securității comuniste. Noi milițieni și sescuriști sunt deconspirați de Marius Oprea. Criminalii partizanilor din zona Turda trăiesc bine mersi și au primit grade și pensii grase de la statul post-decembrist patronat de Ion Iliescu, Emil Constantinescu și Traian Băsescu. Dezvăluirile IICCR dovedesc necesitatea unui Nurenberg românesc împotriva criminalilor din fosta Securitate comunistă și împotriva reprezentanților statului post-comunist care-i protejează în prezent.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România (IICCR), înființat prin H.G. nr. 1724 din 21 decembrie 2005, instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea Guvernului României, are drept scop investigarea științifică și identificarea crimelor, abuzurilor și încălcările drepturilor omului pe întreaga durată a regimului comunist în România, precum și sesizarea organelor îndreptățite să ia măsuri în acele cazuri în care sunt depistate situații de încălcare a legii.

Unul din obiectivele importante ale investigațiilor întreprinse de către instituția noastră este și acela de a identifica locurile unde sunt înhumate victime ale regimului comunist, mai ales acelea care, fără a fi judecate, au fost omorâte de către Securitate, de obicei prin torturi urmate de împușcare. Victimele au fost identificate în urma cercetărilor noastre în arhivă și pe teren, inclusiv pe baza mărturiilor orale ale unor persoane contemporane cu evenimentele în cauză. De asemenea, locurile unde se află îngropate astfel de persoane sunt identificate după asidue căutări și cercetări efective în teren, locațiile respective aflându-se de cele mai multe ori în locuri izolate și uneori greu accesibile. În opinia noastră, numărul acestor victime se situează în jurul a 10.000 de persoane.

În baza unei solicitări primite de către IICCR din partea doamnelor Rozalia Regina Macavei și Suzana Macavei, soția și nora lui Alexandru Macavei, Institutul a demarat procedurile de

exumare a rămășițelor pământești ale acestuia. Acțiunea de exumare va avea loc luni, 15 Iunie 2009, în satul Mușca, com. Lupșa, jud. Alba.

Macavei Alexandru s-a născut la 10 Iulie 1915, în comuna Bucium-Muntari din județul Alba. Provenea dintr-o veche familie românească din Apuseni, descendentă a fruntașului P.N.Ț. Ștefan Cicio-Pop.

Absolvent al Academiei Comerciale. Fost membru P.N.Ț. și sublocotenent în armată, a fost deblocat în 1946. S-a retras la Roșia Montană, unde a deschis un restaurant. Moștenise împreună cu frații săi o mină de aur și o instalație mecanică de măcinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost toate naționalizate de regimul comunist. Au fost urmăriți de autorități pentru deținere de aur și pentru propagandă împotriva Guvernului și Partidului Comunist. La 7 Iulie 1948 s-a încercat arestarea lui și a fraților săi Nicolae și Traian. Au ripostat și au rănit patru subofițeri de jandarmi. Pentru a nu fi prinși au fugit de la domiciliu și s-au ascuns. La 9 Octombrie 1948, în timp ce se întorcea acasă, Alexandru Macavei a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost împușcați mortal în urma unui schimb de focuri. Pentru această faptă, Alexandru a fost condamnat în contumacie de Judecătoria din Deva la o pedeapsă de 20 de ani muncă silnică.

La 22 decembrie 1948 a participat la atacul asupra Percepției din Teiuș împreună cu ceilalți membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija.

La 4 martie 1949 a reușit să scape din atacul Securității desfășurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare.

Împreună cu fratele sau Traian, a mai rezistat câteva luni ascuns în pădurile din zonă. La 30 Iulie 1949, în urma unei trădări, au fost încercuiți de Securitate într-o șură de la marginea satului Mușca, com. Lupșa. A urmat o luptă cu mai multe cadre de securitate și miliție, amândoi fiind răniți, însă au reușit să scape. Potrivit unui Raport al Securității din Turda, Alexandru Macavei ar fi scăpat din acțiune „cu o rană gravă la cap în partea stângă, rană primită în grajd” și „pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui” în ziua de 31 Iulie.

Interesant este că în același document este menționat faptul că urmăritorii ar fi auzit două focuri de armă și de aici aceștia deduc că Alexandru și Traian Macavei „s-au întâlnit în timpul fugii lor și pentru a nu fi prinși de vii s-au înțeles să se împuște și deci acele două împușcături nu au putut fi decât că s-au împușcat și unul și altul.” În opinia noastră această deducție nu se susține, întrucât Traian Macavei a fost prins mai târziu, în septembrie 1949, deci nu era posibil ca atunci frații se fi împușcat unul pe altul.

Asupra lui Alexandru Macavei s-a găsit „o cărticică de rugăciuni, două fotografii, sentința de condamnare la muncă silnică pe viață, una armă tip rusesc, un sac merinde tip militar și 38 cartușe, un piaptăn de os și una batistă. [...] Era îmbrăcat în haine țărănești din regiunea Mușca, pantaloni bufanți de lână de casă gri, veston țărănesc de lână de culoare gri, în cap una șapcă și în picioare bocanci.”

Din informațiile pe care le deținem, grupa care a acționat la Mușca împotriva lui Alexandru și Traian Macavei a fost alcătuită din două cadre operative de la Securitatea din Turda, sublocotenentii Florea Sabău și Popa Vasile, și din 9 cadre de Miliție. Toți aceștia au acționat la ordinul direct al căpitanului Kóvaci Mihai, care atunci deținea funcția de șef al Serviciului Județean al Securității Poporului Turda.

Considerăm că demersul nostru de exhumare a lui Alexandru Macavei este unul legal și moral, în conformitate cu atribuțiile Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România, conform unui comunicat de presă IICCR.

<http://www.napocanews.ro/2009/06/marius-oprea-si-iiccr-continua-vanatoarea-de-securisti-la-turda.html>

Amos News – 15 iunie 2009

Exhumarea partizanului anticomunist Alexandru Macavei împușcat de Securitate la 31 iulie 1949

Acțiunea de exhumare a partizanului anticomunist Alexandru Macavei are loc astăzi, în satul Mușca, comuna Lupșa, județul Alba, transmite Romanian Global News citand Prompt Media.

Macavei Alexandru s-a născut la 10 iulie 1915, în comuna Bucium-Muntari din județul Alba și a fost victima regimului comunist. Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România (IICCR) care are printre obiectivele importante identificarea locurilor unde sunt înhumate victime ale regimului comunist, mai ales acelea care, fără a fi judecate, au fost omorâte de Securitate, de obicei prin torturi urmate de împușcare i-a gasit locul unde a fost înhumat și va întreprinde cercetările necesare pentru aflarea împrejurărilor în care a survenit moartea acestuia.

IICCR a identificat victimele în urma cercetărilor în arhivă și pe teren, inclusiv pe baza mărturiilor orale ale unor persoane contemporane cu evenimentele în cauză. De asemenea, locurile unde se află îngropate astfel de persoane sunt identificate după asidue căutări și cercetări efective în teren, locațiile respective aflându-se de cele mai multe ori în locuri izolate și uneori greu accesibile. În opinia reprezentanților institutului, numărul acestor victime se situează în jurul a 10.000.

În baza unei solicitări primite de IICCR din partea doamnelor Rozalia Regina Macavei și Suzana Macavei, soția și nora lui Alexandru Macavei, Institutul a demarat procedurile de exumare a rămășițelor pământești ale acestuia.

Alexandru Macavei provenea dintr-o veche familie românească din Apuseni, descendentă a fruntașului P.N.Ț. Ștefan Cicio-Pop. Absolvent al Academiei Comerciale. Fost membru P.N.Ț. și sublocotenent în armată, a fost deblocat în 1946. S-a retras la Roșia Montană, unde a deschis un restaurant. Moștenise împreună cu frații săi o mină de aur și o instalație mecanică de

măcinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost toate naționalizate de regimul comunist. Au fost urmăriți de autorități pentru deținere de aur și pentru propagandă împotriva Guvernului și Partidului Comunist. La 7 iulie 1948 s-a încercat arestarea lui și a fraților săi Nicolae și Traian. Au ripostat și au rănit patru subofițeri de jandarmi.

Pentru a nu fi prinși au fugit de la domiciliu și s-au ascuns. La 9 octombrie 1948, în timp ce se întorcea acasă, Alexandru Macavei a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost împușcați mortal în urma unui schimb de focuri. Pentru această faptă, Alexandru a fost condamnat în contumacie de Judecătoria din Deva la o pedeapsă de 20 de ani muncă silnică. La 22 decembrie 1948 a participat la atacul asupra Percepției din Teiuș împreună cu ceilalți membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija. La 4 martie 1949 a reușit să scape din atacul Securității desfășurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare.

Împreună cu fratele sau Traian, a mai rezistat câteva luni ascuns în pădurile din zonă. La 30 iulie 1949, în urma unei trădări, au fost încercuiți de Securitate într-o șură de la marginea satului Mușca, com. Lupșa. A urmat o luptă cu mai multe cadre de securitate și miliție, amândoi fiind răniți, însă au reușit să scape. Potrivit unui Raport al Securității din Turda, Alexandru Macavei ar fi scăpat din acțiune „cu o rană gravă la cap în partea stângă, rană primită în grajd” și "pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui" în ziua de 31 iulie. Interesant este că în același document este menționat faptul că următorii ar fi auzit două focuri de armă și de aici aceștia deduc că Alexandru și Traian Macavei „s-au întâlnit în timpul fugii lor și pentru a nu fi prinși de vii s-au înțeles să se împuște și deci acele două împușcături nu au putut fi decât că s-au împușcat și unul și altul.

" În opinia noastră această deducție nu se susține, întrucât Traian Macavei a fost prins mai târziu, în septembrie 1949, deci nu era posibil ca atunci frații se fi împușcat unul pe altul. Asupra lui Alexandru Macavei s-a găsit „o cărticică de rugăciuni, două fotografii, sentința de condamnare la muncă silnică pe viață, una armă tip rusesc, un sac merinde tip militar și 38 cartușe, un piaptăn de os și una batistă. [...] Era îmbrăcat în haine țărănești din regiunea Mușca, pantaloni bufanți de lână de casă gri, veston țărănesc de lână de culoare gri, în cap una șapcă și în picioare bocanci." Din informațiile deținute, grupa care a acționat la Mușca împotriva lui Alexandru și Traian Macavei a fost alcătuită din două cadre operative de la Securitatea din Turda, sublocotenentii Florea Sabău și Popa Vasile, și din 9 cadre de Miliție. Toți aceștia au acționat la ordinul direct al căpitanului Kóvaci Mihai, care atunci deținea funcția de șef al Serviciului Județean al Securității Poporului Turda. Demersul nostru de exhumare a lui Alexandru Macavei este unul legal și moral, în conformitate cu atribuțiile Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România » se arata într-un material de presa.

http://www.amosnews.ro/Exhumarea_partizanului_anticomunist_Alexandru_Macavei_impuscat_de_Securitate_la_31_iulie_1949_-279076

City News - 14 iunie 2009

Dezgroparea crimelor comuniste continua in Alba

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului in Romania (IICCR) va organiza maine si poimaine o noua exhumare a unui fost partizan anticomunist care a fost impuscat de catre securisti in 31 iulie 1949. Potrivit IICCR, Macavei Alexandru avea 34 de ani cand a fost impuscat intr-o sura din satul Musca, din Alba-Iulia, pentru ca a impuscat mortal doi jandarmi ai Securitatii care incercau sa il prinda.

Potrivit anumitor documente aflate in posesia IICCR, in 1946, dupa ce s-a intors din armata, Alexandru Macavei si-a deschis un restaurant la Rosia Montana, unde, impreuna cu fratii, sai mostenise o mina de aur si o instalatie de macinare a minereului aurifer. Comunistii, insa, i-au confiscat mina, pe care au nationalizat-o, iar Macavei si fratii sai au fost acuzati pentru detinere de aur si propaganda impotriva Guvernului si Partidului Comunist.

Desi s-a incercat prinderea lor in 7 iulie 1948, cei trei frati, Nicolae, Traian si Alexandru Macavei, au reusit sa scape din mainile celor patru jandarmi care au venit dupa ei si s-au ascuns intr-un alt sat. Cateva luni mai tarziu, in 9 octombrie 1948, Alexandru Macavei a decis sa se intoarca acasa, dar doi plutonieri de jandarmi l-au identificat, iar in urma unui schimb de focuri de arma, Macavei i-a impuscat pe cei doi. Judecatoria Deva l-a condamnat pentru aceasta fapta la 20 de ani de munca silnica, se arata in referintele vremii. Dupa acest incident, Macavei participa la diferite mici revolte anticomuniste, insa in 4 martie 1949, Securitatea identifica grupul condus de maiorul Nicolae Dabija si incepe un atac dur asupra acestuia, pe Muntele Mare.

Alexandru si Traian Macavei reusesc sa scape din nou si se ascund pentru mai multe luni in padurile din apropiere. In 30 iulie, Securitatea ii incercuieste intr-un grajd din satul Musca, comuna Lupsa, in urma unei informatii primite din partea unui tradator al grupului de fugari. Un raport al Securitatii redactat la cateva zile dupa incident arata ca Alexandru Macavei si fratele sau au reusit sa scape din nou de Securitate, dar Alexandru Macavei s-ar fi ranit foarte grav la cap si, "pentru ca nu mai putea suporta rana, s-a impuscat cu arma pe care o avea asupra lui" in 31 iulie 1949.

Potrivit presedintelui IICCR, Marius Oprea, actiunea de exhumare programata pentru maine vine in urma solicitarilor Rozaliei Regina Macovei si Suzana Macovei, sotia si nora lui Alexandru Macovei. In total, pe teritoriul tarii noastre peste 10.000 de astfel de victime au fost persecutate si omorate de catre Securitate in regimul comunist. Actiunea de maine vine dupa ce IICCR a dezhumat la sfarsitul lunii aprilie un alt luptator din rezizenta anticomunista Garda Alba, la Rebra, in judetul Bistrita-Nasaud. Investigatiile citynews.ro au aratat faptul ca unul dintre criminalii din acea vreme traieste chiar si astazi intr-un bloc din Cluj-Napoca. *Tudor Ravoiu*

<http://www.citynews.ro/mures/eveniment-29/dezgroparea-crimelor-comuniste-continua-in-alba-48756/>

Jurnalul de Botoșani și Dorohoi - 16 iunie 2009

Exhumarea partizanului anticomunist Alexandru Macavei împușcat de Securitate

Ațiunea de exhumare a partizanului anticomunist Alexandru Macavei are loc ieri, 15 iunie, în satul Mușca, comuna Lupșa, județul Alba, transmite Romanian Global News citand Prompt Media. Macavei Alexandru s-a născut la 10 iulie 1915, în comuna Bucium-Muntari din județul Alba și a fost victima regimului comunist. Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România (IICCR) care are printre obiectivele importante identificarea locurilor unde sunt înhumate victime ale regimului comunist, mai ales acelea care, fără a fi judecate, au fost omorâte de Securitate, de obicei prin torturi urmate de împușcare i-a gasit locul unde a fost înhumat și va întreprinde cercetările necesare pentru aflarea împrejurărilor în care a survenit moartea acestuia.

IICCR a identificat victimele în urma cercetărilor în arhivă și pe teren, inclusiv pe baza mărturiilor orale ale unor persoane contemporane cu evenimentele în cauză. De asemenea, locurile unde se află îngropate astfel de persoane sunt identificate după asidue căutări și cercetări efective în teren, locațiile respective aflându-se de cele mai multe ori în locuri izolate și uneori greu accesibile. În opinia reprezentanților institutului, numărul acestor victime se situează în jurul a 10.000.

În baza unei solicitări primite de IICCR din partea doamnelor Rozalia Regina Macavei și Suzana Macavei, soția și nora lui Alexandru Macavei, Institutul a demarat procedurile de exumare a rămășițelor pământești ale acestuia.

Alexandru Macavei provenea dintr-o veche familie românească din Apuseni, descendentă a fruntașului P.N.Ț. Ștefan Cicio-Pop. Absolvent al Academiei Comerciale. Fost membru P.N.Ț. și sublocotenent în armată, a fost deblocat în 1946. S-a retras la Roșia Montană, unde a deschis un restaurant. Moștenise împreună cu frații săi o mină de aur și o instalație mecanică de măcinare a minereului aurifer (prima din Apuseni), care le-au fost toate naționalizate de regimul comunist. Au fost urmăriți de autorități pentru deținere de aur și pentru propagandă împotriva Guvernului și Partidului Comunist. La 7 iulie 1948 s-a încercat arestarea lui și a fraților săi Nicolae și Traian. Au ripostat și au rănit patru subofițeri de jandarmi. Pentru a nu fi prinși au fugit de la domiciliu și s-au ascuns.

La 9 octombrie 1948, în timp ce se întorcea acasă, Alexandru Macavei a fost surprins de doi plutonieri de jandarmi, care au fost împușcați mortal în urma unui schimb de focuri. Pentru această faptă, Alexandru a fost condamnat în contumacie de Judecătoria din Deva la o pedeapsă de 20 de ani muncă silnică. La 22 decembrie 1948 a participat la atacul asupra Percepției din Teiuș împreună cu ceilalți membri ai grupului condus de maiorul Nicolae Dabija. La 4 martie 1949 a reușit să scape din atacul Securității desfășurat asupra taberei grupului de pe Muntele Mare. Împreună cu fratele sau Traian, a mai rezistat câteva luni ascuns în pădurile din zonă. La 30 iulie 1949, în urma unei trădări, au fost încercuiți de Securitate într-o șură de la marginea satului Mușca, com. Lupșa.

A urmat o luptă cu mai multe cadre de securitate și miliție, amândoi fiind răniți, însă au reușit să scape. Potrivit unui Raport al Securității din Turda, Alexandru Macavei ar fi scăpat din acțiune „cu o rană gravă la cap în partea stângă, rană primită în grajd” și "pentru că nu mai putea suporta rana, s-a împușcat cu arma pe care o avea asupra lui" în ziua de 31 iulie. Interesant este că în același document este menționat faptul că urmăritorii ar fi auzit două focuri de armă și de aici aceștia deduc că Alexandru și Traian Macavei „s-au întâlnit în timpul fugii lor și pentru a nu fi prinși de vii s-au înțeles să se împuște și deci acele două împușcături nu au putut fi decât că s-au împușcat și unul și altul."

În opinia noastră această deducție nu se susține, întrucât Traian Macavei a fost prins mai târziu, în septembrie 1949, deci nu era posibil ca atunci frații se fi împușcat unul pe altul. Asupra lui Alexandru Macavei s-a găsit „o cărticică de rugăciuni, două fotografii, sentința de condamnare la muncă silnică pe viață, una armă tip rusesc, un sac merinde tip militar și 38 cartușe, un piaptăn de os și una batistă. [...] Era îmbrăcat în haine țărănești din regiunea Mușca, pantaloni bufanți de lână de casă gri, veston țărănesc de lână de culoare gri, în cap una șapcă și în picioare bocanci."

Din informațiile deținute, grupa care a acționat la Mușca împotriva lui Alexandru și Traian Macavei a fost alcătuită din două cadre operative de la Securitatea din Turda, sublocotenentii Florea Sabău și Popa Vasile, și din 9 cadre de Miliție. Toți aceștia au acționat la ordinul direct al căpitanului Kóvaci Mihai, care atunci deținea funcția de șef al Serviciului Județean al Securității Poporului Turda. Demersul nostru de exhumare a lui Alexandru Macavei este unul legal și moral, în conformitate cu atribuțiile Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România » se arata într-un material de presa.

<http://www.jurnalulbtd.ro/articol-Exhumarea-partizanului-anticomunist-Alexandru-Macavei-impuscat-de-Securitate-6-1811.html>